

ת"פ 48405/08/20 - מדינת ישראל נגד אמיר סאלם,,אליאור אזמה,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 48405-08-20 מדינת ישראל נ' עבד אל חמיד(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

1. אמיר סאלם,

הנאשמים

2. אליאור אזמה, (עציר)

בשם המאשימה: עו"ד אפרים גולדשטיין

בשם נאשם 1: עו"ד סאהר פאר

בשם נאשם 2: עו"ד יצחק לוי

גזר דין

1. נאשם 1 הורשע על פי הודאתו ונאשם 2 הורשע לאחר הכרעה בשאלה משפטית בעבירות שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (שני הנאשמים) ואיסור לנהוג ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (נאשם 2 בלבד).

2. על פי האמור בכתב האישום נאשם 1 מתגורר באשקלון והוא חברו ודודו של אדם בשם עאטף עבד אלחמיד, הוא גם חברו של נאשם 2 שמתגורר באופקים. בנוסף יצוין שאדם בשם חזן העביר את החזקה ברכבו לידי נאשם 2 מספר ימים קודם לאירועים נשוא כתב האישום. המתלונן הוא בעלים של חנות תכשיטים והמרת מטבע בכפר מנדא.

3. במועד כלשהו עובר ל- 5/7/20 החליטו הנאשמים ועאטף (להלן: "השלושה") לשדוד את העסק של המתלונן. לאחר תיאום בין השלושה הצטייד עאטף בציד שונה ופגש את האחרים בצומת חנתון, אליו הוסע על ידי חבר. הנאשמים הגיעו ברכב לצומת כאשר נאשם 1 מצויד בחפץ הנחזה להיות אקדח ואשר הוסתר במותניו. השלושה נסעו ברכב אותו נהג נאשם 2 לכיוון כפר מנדא ובמהלך הנסיעה עצרו בשטח פתוח כדי להתארגן לביצוע השוד. עאטף לבש ג'לאביה ורעלה שחורות על מנת להידמות לאישה ולהסתיר את פניו וגופו ונאשם 1 חבש ידו בתחבושת על מנת להסתיר צלקת בידו השמאלית וכן לבש אפוד צהוב זוהר וחבש על ראשו כובע ומשקפי שמש ועטה מסכת בד.

בשעה 15:00 הגיעו לחניה סמוכה למתנ"ס הכפר והעסק. נאשם 2 עצר את הרכב ונאשם 1 ועאטף ירדו מהרכב וצעדו לעבר העסק. נאשם 1 נכנס לתוכו ועאטף המתין בחוץ. באותה עת היו בעסק ארבעה לקוחות, המתלון ובנו שעובד גם הוא בעסק. נאשם 1 ניגש למתלון והמיר סכום כסף משקלים לדולרים, בזמן הזה שלושה לקוחות מתוך הארבעה שהיו בעסק פתחו את הדלת החיצונית ואז נכנס עאטף למבואה. לאחר מספר שניות ניגש נאשם 1 אל עאטף, הנחה אותו להחזיק את הדלת החיצונית פתוחה ושב אל המתלון וביקש להמיר סכום כסף נוסף, כאשר המתלון פתח את המגירה בה הוחזק הכסף שלף נאשם 1 את החפץ הנחזה להיות אקדח, במטרה להפחיד את המתלון והורה לו להתרחק. הוא דרש לקבל מהם שקית.

4. נאשם 1 החל להכניס לתוכה שטרות כסף ובתוכם 14,000 עד 15,000 דולר אמריקאי, כ- 5,000 יורו, 1,500 לירות טורקיות, 3,000 דינר ירדני, 150 ריאל סעודי, ו- 15,000 ₪, וסכום לא ידוע של פאונד בריטי, הוכנסו לתוך השקית.

מיד לאחר מכן יצא נאשם 1 מהעסק ונמלט יחד עם עאטף אל הרכב והשלושה נמלטו רכובים מן המקום. במהלך הנסיעה זרקו לצד הדרך חלק מהציוד ואז המשיכו אל מתחם צימרים במושב כלנית. בתוך אחד הצימרים חילקו ביניהם את השלל ובהנחיית נאשם 1 נסע עאטף לביתו של נאשם 1 באשקלון על מנת להחביא שם את חלקו של נאשם 1 בשלל.

בתאריך 9/7/20 נמצא הרכב נטוש ביער עין הכובש.

טיעונים לעונש מטעם המדינה

5. המדינה טענה שהבהירה עמדתה עוד בראשית ההליך שאין לנכות את ימי המעצר ובוודאי שאין לנכות את ימי המאסר שנגזרו בתיקים האחרים. נטען שאם ינוכו יציא כאילו הנאשמים יצאו נשכרים מקיזוז עונשם. הוסכם שמדובר בסכום שוד משמעותי ופגיעה בביטחון האישי, שלווה חיוו ויכולתו של המתלון לנהל את עסקו. נטען שמדובר במעשים מתוכננים לאורך כל הדרך שבוצעו גם בתחום, תוך כדי הסוואת המעורבים.

6. הוזכר שהמעשים בוצעו בצוותא חדא ושני הנאשמים נושאים באחריות מלאה לכל שהתרחש. נטען שנאשם 1 היה הדומיננטי באירוע, הוא ביצע את השוד, איים על המתלון, נטל פיזית את הכסף ואילו נאשם 2 שנהג ברכב ללא רישיון, הביא את הרכב למקום ומילט אותם והתחלק בשלל עם האחרים. נטען שנגרם נזק חמור בהיבט הרכושי והאירוע גם השפיע על המתלון ובנו שנכחו במקום. נטען שהנזק פוטנציאלי היה חמור יותר, ומרחק בין הסלמה חמורה והפעלת אלימות פיזית היה קצר.

7. המדינה טענה למתחם ענישה שבין 4 עד 7 שנות מאסר. באשר לעונש בתוך המתחם, הפנה ב"כ המדינה לעברם הפלילי המכביד של שני הנאשמים.

8. באשר למדיניות הענישה הפנתה המדינה למקרים הבאים:

- ע"פ 5780/13 **מאיר בן אבו נ' מדינת ישראל** (16.7.14), שם נקבע מתחם שבין 3-6 שנות מאסר, במקרה שוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין. באותו מקרה הנאשם שדד חנות תוך כדי הצמדת סכין לצווארו של המתלונן. בערכאה הדיונית הוטלו 52 חודשים. בערעור הופחת העונש ל- 45 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 5368/14 **ציון אברהם נ' מדינת ישראל** (8.9.14), בגין עבירת שוד בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לביצוע פשע בתחנת דלק, נדון המערער ל- 42 חודשי מאסר בפועל. השוד בוצע על-ידי המערער ושותפו. הערעור נדחה. יצוין שנקבע מתחם שבין 3 עד 5 שנות מאסר.

- ת"פ 6003-06-13 **מדינת ישראל נ' בן הרוש** (15.9.13), בגין ביצוע שוד בנסיבות מחמירות של חנות נוחות בתחנת דלק על-ידי נאשם שהיה רעול פנים וחמוש בסכין, שנקט באיומים, נגזרו 3 שנות מאסר בפועל. צוין לחומרה שהעבירה בוצעה רק כשבעה ימים לאחר שהנאשם סיים לרצות מאסר קודם.

9. המדינה טענה ל- 4 עד 7 שנות מאסר בפועל כמתחם ענישה הולם וביקשה לגזור עונש חמור מהעונשים שנגזרו בפסיקה שהוצגה, כאשר נטען שהמקרה חמור יותר באופן משמעותי. נטען שמדובר במספר מעורבים וסכום כסף משמעותי שנשדד ואיומים תוך כדי שימוש בחפץ שנחזה לאקדח. באשר לעונש בתוך המתחם, נטען לעבר פלילי מכביד מחד ומאידך להודאה מהירה ונטען שיש לפסוק את העונש במחצית העליונה של המתחם, ולצבור את העונשים לעונש המאסר שהנאשמים מרצים כבר כעת. צוין שהשלל לא נתפס. לגבי נאשם 2 התבקש גם לגזור עונש של פסילה בפועל של רישיון הנהיגה ופסילה על תנאי.

טיעוני הנאשם 1 לעונש

10. הסניגור ביקש להקל עם הנאשם 1, הוסכם שמדובר באירוע חמור אך נטען שמתחם העונש חמור למדי ונטען שגם הפסיקה שהוגשה על ידי המדינה אינה תומכת בו. נטען שגם הנסיבות כגון התכנון והביצוע בצוותא אינם מצדיקים את המתחם שהוצע על-ידי המדינה. נטען שבפועל מבחינת המתלוננים לא היו בפניהם שלושה שודדים אלא שניים בלבד, כאשר השלישי נשאר ברכב.

11. נטען שגם הסכום הגבוה שנלקח וגם השימוש בכלי הנחזה להיות אקדח, אינם מצדיקים את המתחם שהוצע.

12. הסניגור הפנה לפסיקה כדלקמן:

- ע"פ 4125/14 **תאופיק חרב נ' מדינת ישראל** (6.1.15), שם נגזרו 30 חודשי מאסר בגין הרשעה בניסיון לבצע שוד, כאשר באותו מקרה היה שימוש בחפץ פלסטיק הנחזה להיות אקדח לצורך ניסיון שוד חנות. בערעור העונש

הופחת ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 9079/16 **מיכאל מיארה נ' מדינת ישראל** (9.3.17) בגין הרשעה בעבירת שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין של חנות נוחות בתחנת דלק תוך כדי הצגת אקדח צעצוע, נגזר עונש של 20 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.
- ת"פ 57524-04-19 **מדינת ישראל נ' ריצ'ארד גסטון אורמן** (27.10.19) בגין עבירת ניסיון שוד לפי סעיף 402(א) לחוק, כאשר הנאשם ניסה לשדוד בנק באמצעות פתק, הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 16240-08-20 **מדינת ישראל נ' טארק מנסור** (22.2.21) בגין ביצוע שוד לפי סעיף 402(א) לחוק, של חנות מנטה בתחנת דלק עם חפץ הנחזה להיות אקדח, הוטלו 22 חודשי מאסר בפועל.
- 13. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נטען שאמנם לנאשם 1 הרשעות קודמות, אך נטען שמזה כעשר שנים לא נמצא במאסר והוזכר שהודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן מבית המשפט. נטען עוד שבהודאתו יש מקום לקיחת אחריות. כמו כן הסניגור ביקש שינוכו ימי המעצר ונטען שאין לגזור עונש מצטבר.

טיעוני הנאשם 2 לעונש

- 14. נטען שחלקו של נאשם 2 בביצוע העבירה היה שונה מנאשם 1. נטען שהוא למעשה נהג אך לא ידע לאן הוא נוהג ונאשם 1 כיוון אותו לכל אורך הדרך. נאשם 2 כלל לא הכיר את המקום. כמוכן נטען שנאשם 2 לא הכיר את עאטף ונאשם 1 היה זה שחיבר ביניהם. הוזכר שנאשם 2 כלל לא יצא מהרכב והחנה במרחק משמעותי מהחנות ולא אבטח את השוד אלא תיפקד כנהג בלבד.
- 15. נטען שנאשם 1 היה הדומיננטי באירוע ולכן נטען שצריך לקבוע מתחם ענישה שונה לנאשם 2.
- 16. הוזכרה הפסיקה הבאה:

- ע"פ 4442/19 **מדינת ישראל נ' דניאל אלחנדרו שוץ** (13.11.19) באותו מקרה הורשעו המשיבים בעבירה של שוד בצוותא בנסיבות מחמירות, אחד המשיבים נדון ל- 20 חודשי מאסר בפועל והשני ל- 28 חודשי מאסר בפועל (אחד המשיבים הורשע גם בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות). באותו מקרה אחד המשיבים נטל הלוואה בשוק האפור ולא עמד בפירעונה והסתתר בדירת חבר. כאשר הופיעו "גובים" והציבו בפניהם אפשרות של השתתפות במעשי שוד כדרך לשלם את החוב, הסכימו המשיבים להצטרף למזימה ושדדו איתם פיצוץ, תוך כדי שימוש בסכין שאחד השודדים פצע את המתלונן עמו בזמן השוד. בית המשפט קבע שעונשי המאסר אינם מתיישבים עם מדיניות הענישה וחומרת המעשים והוספו עשרה חודשים לכל אחד מהעונשים.

- ע"פ 8823/13 **אסמעיל אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (6.11.14), בגין שוד בנסיבות מחמירות ועבירה של נהיגה ללא רישיון רכב וללא רישיון נהיגה והדחה בחקירה, כאשר השוד בוצע כלפי טרמפיסט, הוטלו 26 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

- ע"פ 1167/21 **טארק חוג'יראת נ' מדינת ישראל** (31.5.21) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דין שהשית 18 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעה כמבצע בצוותא של שוד בנסיבות מחמירות של חנות נוחות בתחנת דלק. השוד בוצע ע"י המערער עם אדם נוסף ובוצע כאשר אחד מהם אוזח בסכין והשני במברג (על השותף נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל), כיוון שנקבע שהמערער היה פעיל יותר בביצוע השוד. יצוין עוד שהמערער היה בהליכי שיקום וקיבל תסקיר חיובי מאת שירות המבחן שהמליץ על מבחן ושל"צ.

- ע"פ 7240/13 **אדם סבהט נ' מדינת ישראל** (18.5.14) באותו מקרה הורשע המערער בשוד מזוין של תחנת דלק ונגזרו עליו 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון עמד על מגוון עבירות השוד והישנות חומרת העבירה בהתאם לכך, כאשר צוין שיש להבחין בין עבירות שוד שנעשו תוך כדי פגיעה פיזית אלימה בקורבן לבין אלה שנעשו על ידי הפחדה בלבד, אך צוין שגם הסוג השני חמור. באותו מקרה הערעור נדחה.

17. הסנגור הפנה גם להליך בו נדון השותף - עבד, ת"פ 48496-08-20 (15.7.21) - שם נקבע מתחם ענישה הולם בין 24-48 חודשי מאסר והוטלו 26 חודשי מאסר בפועל.

18. הסניגור טען שלא מתקיים במקרה נסיבות מיוחדות המחייבות ענישה קשה. נטען שלא נעשה שימוש באלימות פיזית ולא נעשה שימוש בנשק קר או חם אלא איום באמצעות חפץ הנחזה להיות אקדח בלבד. נטען עוד שאף אחד מהמתלוננים לא נפגע. נטען שמתחם הענישה צריך להתחיל ב- 6 חודשי מאסר בפועל ולהגיע עד 24 חודשי מאסר.

19. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אוזכר שהנאשם 2 הודה לאחר שמיעת עד אחד וחסך זמן שיפוטי רב. נטען שבעבר התמודד עם בעיית התמכרות לסמים ועבר הליך גמילה שלא השלים, אך מאז הוא נקי מסמים. נטען שבין השנים 2000 עד 2014 נרשמו מרבית עבירותיו, כאשר ישנה הפסקה עד דצמבר 2020. נטען שיש בכך כדי ללמוד על ניסיון לזנוח אורח חיים פלילי. צוין שנאשם 2 בן 35 ואב ל- 5 ילדים קטנים ומשפחתו תיפגע מענישה מחמירה. הסניגור ביקש לקבוע עונש ברף התחתון נוכח חלקו ה"מזערי" באירוע.

20. באשר לניכוי ימי המעצר, נטען שהפסיקה ברורה בעניין זה ויש לנכות את ימי המעצר.

עמדת הנאשמים

21. נאשם 1 הצהיר שהוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו. הוא הזכיר שבין שנת 2007 ל- 2017 לא הסתבך עם החוק וכי חזר למעגל הפשע כאשר נכנס לקשיים וחובות. הוא הזכיר שהוא אב לשישה ילדים וסבא וטען שביצע את

העבירה עקב מצב כלכלי קשה. הוא הכיר את נאשם 2 במסגרת עבודה רגילה ונכנס לבעיות כלכליות כיוון שהוצא לחל"ת בגלל הקורונה. הוא טען שלא הצליח לקבל הלוואות ונדחק לפינה.

22. נאשם 2 לקח אחריות מלאה על מעשיו וביקש את רחמי בית המשפט. לגבי רישיון הנהיגה טען שיש בידיו רישיון נהיגה אך שבאותו זמן נגמר התוקף שלו וטען שעד שנה ניתן לנהוג ללא קנס.

דין

23. נאשם 1 היה עצור בהליך זה מיום 5/8/20 ועד ליום 12/11/20, אז החל לרצות עונש מאסר של 36 חודשים בתיק אחר, ת"פ 68392-03-18.

24. נאשם 2 היה עצור בתיק זה מיום 10/8/20 ועד ליום 31/12/20, אז החל לרצות עונש מאסר של 27 חודשים בת"פ 44247-07-18.

25. לשני הנאשמים עבר פלילי מכביד:

- נאשם 1 הורשע 10 פעמים בעבר, בעבירות שוד, ניסיון שוד, אלימות ועבירות סמים ונשק ורכוש. ריצה 8 תקופות מאסר;

- נאשם 2 הורשע 14 פעמים בעבירות שונות ונדון ל- 7 תקופות מאסר וגם לחובתו עבר תעבורתי הכולל נהיגה ללא רישיון.

26. הערכים המוגנים שנפגעו היו בעיקר שמירה על רכוש הזולת ושמירה על בטחון המסחר. בהתחשב בסכומים שנשדדו ובתעוזה שהייתה כרוכה בביצוע העבירה, מדובר בפגיעה יחסית קשה בערכים. עם זאת, יש לציין שלא הופעלה אלימות פיזית כלפי המתלונן ובנו.

27. מדובר באירוע שתוכנן היטב מבעוד מועד והנאשמים התכוננו לקראתו, כאשר הכינו בין היתר בגדי הסוואה וכלי הנחזה לאקדח. מבחינת חלוקת התפקידים עולה שנאשם 1 היה הגורם הדומיננטי בביצוע השוד, חלקו משמעותי יותר מאשר חלקם של האחרים ובייחוד חלקו של נאשם 2 שתפקד כנהג בלבד ואף לא נכח בזמן אירוע השוד בחנות. בפועל אירע נזק משמעותי בדמות הסכומים שנשדדו, שיש לציין שלא הוחזרו והנאשמים היו צריכים לדעת את הפסול במעשיהם ולהימנע מהם.

28. מכל האמור הגעתי למסקנה שמתחם הענישה ההולם נמצא 2.5 - 5 שנות מאסר בפועל.

29. באשר לענישה בתוך המתחם, לקולא יש להתחשב בהודאת הנאשמים (במידה פחותה בהודאתו של נאשם 1 שלגביו ניתנה הכרעת דין מרשיעה), אם כי לא ביקש להשמיע עדים. כמו כן, לחומרה עברם הפלילי המכביד של שני הנאשמים, כאשר בעניין זה יש לקחת בחשבון את דבריו של נאשם 1 באשר לסיבה אשר הובילה אותו לבצע את השוד. לשני הנאשמים משפחות וילדים שבוודאי יגרם להם קושי כתוצאה מתקופות מאסר שיפסקו.

30. סיכומו של ענין הנני מטיל עונשים כדלקמן:

על הנאשם 1

- ארבע שנות מאסר בפועל, אשר מהן תנוכה תקופת מעצרו מיום 5/8/20 ועד ליום 12/11/20.
- מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך שלוש שנים לאחר שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות או רכוש מסוג פשע.
- פיצוי בסך 20,000 ₪ למתלונן, לתשלום עד ליום 31/12/21.

על הנאשם 2

- שלוש שנות מאסר בפועל, אשר מהן תנוכה תקופת מעצרו מיום 10/8/20 ועד ליום 31/12/20.
- מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך שלוש שנים לאחר שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות או רכוש מסוג פשע.
- פיצוי בסך 20,000 ₪ למתלונן, לתשלום עד ליום 31/12/21.

31. באשר לשאלת חפיפת המאסרים עם המאסרים הנוכחיים אותם נושאים הנאשמים, אין לי אלא להפנות לסעיף 45 לחוק העונשין, הקובע כי ברירת המחדל כי עונשי המאסר יושאו יחד אלא אם כן ניתנת הוראה אחרת.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג תשרי תשפ"ב, 29 ספטמבר 2021, במעמד הנוכחים.

עמוד 7

